

Wyrok z dnia 7 kwietnia 1999 r.

I PKN 653/98

Naruszenie art. 328 § 2 KPC nie może stanowić samodzielnej podstawy kasacji (art. 391¹ pkt 2 KPC), skoro sposób uzasadnienia wyroku nie ma wpływu na uprzednie rozstrzygnięcie sądu.

Przewodniczący: SSN Walerian Sanetra , Sędziowie SN: Maria Mańkowska (sprawozdawca), Zbigniew Myszkowski.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 7 kwietnia 1999 r. sprawy z powództwa Leszka J. przeciwko Miejskiemu Przedsiębiorstwu Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w O. o przywrócenie do pracy, na skutek kasacji powoda od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Olsztynie z dnia 29 czerwca 1998 r. [...]

1. o d d a l i ł kasację.
2. zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 100 (sto) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

U z a s a d n i e

Sąd Rejonowy-Sąd Pracy w Olsztynie wyrokiem z dnia 20 kwietnia 1998 r. oddalił powództwo Leszka J. przeciwko Miejskiemu Przedsiębiorstwu Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. w O. o przywrócenie do pracy i ustalił, że powód był zatrudniony u strony pozwanej od 1 marca 1989 r. na czas nie określony na stanowisku monterów urządzeń i instalacji ciepłowniczych. W dniu 13 listopada 1997 r. powód pracował w brygadzie czteroosobowej w węźle ciepłowniczym przy ulicy W. w O. Na skutek zawiadomienia mieszkańców bloku o nieodpowiednim zachowaniu się pracowników zastosowano badanie powoda testerem alkoholowym o nazwie „ensure”, na podstawie którego stwierdzone zostało, iż powód był w pracy pod wpływem alkoholu. To spowodowało, że w dniu 20 listopada 1997 r. została z nim rozwiązana umowa o pracę na zasadzie art. 52 § 1 pkt 1 KP.

Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Olsztynie wyrokiem z dnia 29 czerwca 1998 r. oddalił apelację powoda. Po uzupełnieniu postępowania dowodowego stwierdził, że z zebranego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, iż powód był w czasie pracy w stanie nietrzeźwym, co uzasadnia rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia. Zdaniem Sądu Wojewódzkiego nie istnieje żadna sprzeczność ustaleń Sądu Rejonowego z treścią zebranego materiału dowodowego, a apelacja sprowadzała się w istocie do polemiki z ustaleniami Sądu.

Powyższy wyrok zaskarżył kasacją pełnomocnik powoda, zarzucając naruszenie przepisów postępowania: art. 233 § 1 i 328 § 2 KPC, w następstwie którego nastąpiło negatywne dla powoda rozstrzygnięcie sporu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja nie jest zasadna i w rzeczywistości sprowadza się do powtórzenia zarzutów apelacyjnych, które zasadnie oddalił Sąd Wojewódzki. Nie jest zasadny zarzut kasacji o naruszeniu art. 233 § 1 KPC, ponieważ Sądy obu instancji nie przekroczyły granic swobodnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego. Sąd Rejonowy prawidłowo uzasadnił dlaczego uznał za wiarygodny ponowny dowód badania powoda testerem, ponieważ urządzenie to wymagało wymiany baterii. Potwierdził to świadek J. W., przesłuchany przed Sądem Wojewódzkim, że po zbadaniu powoda alkomatem, który wykazał zawartość alkoholu, powód został odsunięty od pracy. Ustalenie stanu nietrzeźwości powoda w pracy znajduje potwierdzenie w materiale dowodowym, który został wszechstronnie rozważony przez Sądy obu instancji. Niesłuszny jest zatem zarzut pominięcia okoliczności korzystnych dla powoda i arbitralności rozstrzygnięcia. Również bezpodstawny jest zarzut naruszenia art. 328 § 2 KPC. Uzasadnienie wyroku zawiera bowiem wskazanie podstawy faktycznej rozstrzygnięcia oraz wyjaśnienie podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa. Sąd Najwyższy zauważa, iż art. 328 § 2 KPC nie może stanowić samodzielnej podstawy kasacji (art. 393¹ pkt 2), skoro sam sposób uzasadnienia wyroku nie ma już wpływu na rozstrzygnięcie sądu, które uprzednio zapadło.

Z tych wszystkich względów i na podstawie art. 393¹² KPC Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

=====